

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_mariupol_sv@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Дніпро

29 травня 2025 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Береза Євген Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22024050000003422, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 16.10.2024 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Стратейчук Людмилу Зіновіївну, 11.04.1962 року народження, громадянку України, уродженку міста Донецька, раніше не судима, зареєстрована за адресою: [REDACTED], паспорт громадянина України серії [REDACTED] -

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме державної зради, вчиненої в умовах воєнного стану, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України; у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Відповідно до ст. ст. 2, 65, 68, 73 Конституції України суверенітет України поширюється на всю її територію. Україна є унітарною державою. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України. Кожен зобов'язаний неухильно дотримуватись Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до ст. 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі. Судочинство здійснюється Конституційним Судом України та судами загальної юрисдикції. Судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України.

Відповідно до ст. 125 Конституції України система судів загальної юрисдикції в Україні будується за принципами територіальності і спеціалізації. Найвищим судовим органом у системі судів загальної юрисдикції є Верховний Суд України. Вищими судовими органами спеціалізованих судів є відповідні вищі суди. Відповідно до закону діють апеляційні та місцеві суди. Створення надзвичайних та особливих судів не допускається.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади рф та службових осіб з числа керівництва збройних сил рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умісел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного умислу стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які розцінені представниками влади і збройних сил рф як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам рф, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту рф на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та збройних сил рф вирішили досягти шляхом ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців збройних сил рф, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та російської федерації, створення і фінансування незаконних збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної недоторканості України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

Всупереч положенням ст. 51 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 23 Гаазької конвенції про закони та звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, Загальної декларації про права людини, вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф, а також інші представники влади рф, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, діючи всупереч

вимогам п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС рф на територію України.

Військовослужбовці Збройних Сил російської федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, 24.02.2022 незаконно вторглись на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією рф проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який у подальшому неодноразово продовжувався, та діє і по нині.

Продовжуючи підривну діяльність проти України, рф утворила на окупованій території України в Донецькій області федеральні органи державної влади рф, правоохоронні органи та органи судової системи, органи місцевого самоврядування з метою становлення та зміцнення окупаційної влади рф та недопущення контролю України над цією територією.

На учасників судової системи окупаційної влади рф на тимчасово окупованій території Донецькій області відповідно до плану спільних злочинних дій покладено наступні обов'язки:

- створення органів судової влади незаконного державного утворення «ДНР» та організація їх діяльності;
- видання нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів судової влади «ДНР»;
- здійснення судочинства не передбаченими законодавством України судовими органами «ДНР».

Відповідно до ст. 1 «Федерального Закону «Про створення судів рф на території ДНР та про внесення змін до окремих законодавчих актів рф» від 3 квітня 2023 року № 85-ФЗ» на території «ДНР» створено «Центрально-Міський районний суд міста Макіївки» (мовою оригіналу «Центрально-Городской районный суд города Макеевки») у відповідності до нікчемних нормативно-правових актів, а саме - «Федерального конституційного закону від 4 жовтня 2022 року № 5-ФКЗ «Про прийняття до російської федерації Донецької народної республіки та утворення у складі російської федерації нового суб'єкта – Донецької народної республіки» та зі ст. 17 «Федерального конституційного закону» від 31 грудня 1996 року № 1-ФКЗ «Про судову систему російської федерації».

Відповідно до ст. 2 «Федерального Закону «Про створення судів рф на території ДНР та про внесення змін до окремих законодавчих актів РФ» від 3 квітня 2023 року № 85-ФЗ» - «Суди, що діяли на день прийняття до російської федерації Донецької Народної Республіки та утворення в складі російської федерації нового суб'єкта - Донецької Народної Республіки, продовжують здійснювати правосуддя від імені російської федерації на вказаній території до певного відповідно до рішення Пленуму Верховного Суду російської федерації дня початку діяльності судів, створених відповідно до статті 1 цього Федерального закону».

Відповідно до п. 3 ст. 1 Федерального Закону рф «Про статус суддів в російській федерації» – «Суддями відповідно до цього Закону є особи, наділені в конституційному порядку повноваженнями здійснювати правосуддя та які виконують свої обов'язки на професійній основі».

Також, відповідно до ч. 1 ст. 11 Закону «Про судову систему Донецької Народної Республіки», який ухвалено «Постановою Народної Ради 31 серпня 2018 року» - «Суддями є особи, наділені відповідно до Конституції Донецької Народної Республіки та цим Законом повноваженнями здійснювати правосуддя та які виконують свої обов'язки на професійній основі»

Відповідно до ч. 1 ст. 21 «Федерального конституційного Закону «Про судову систему російської Федерації»» - «районний суд у межах своєї компетенції розглядає справи як суд першої та другої інстанції та здійснює інші повноваження, передбачені федеральним конституційним законом».

Також, відповідно до ч. 1 ст. 22 «Закону «Про судову систему Донецької Народної Республіки»» - «районні, міські, міжрайонні суди Донецької Народної Республіки в межах своєї компетенції розглядають справи, як суд першої інстанції та за новими або нововиявленими обставинами».

Відповідно до п. 4 ст. 1 «Федерального Закону «Про створення судів рф на території ДНР та про внесення змін до окремих законодавчих актів рф» від 3 квітня 2023 року № 85-ФЗ» – юрисдикція «Центрально-Міський районний суд міста Макіївки» розповсюджується на територію «Центрально-Міського, Кіровського та Червоногвардійського районів міста Макіївки».

Відповідно до ч. 3 ст. 6 Закону рф «Про статус суддів в рф» – судді інших федеральних судів загальної юрисдикції та арбітражних судів призначаються президентом російської федерації за поданням Голови Верховного Суду російської федерації, яке направляється президенту російської федерації не пізніше 30 днів із дня отримання від голови відповідного суду подання про призначення рекомендованої особи посаду судді».

У свою чергу, громадянка України Стратейчук Людмила Зіновіївна, 11.04.1962 року народження, маючи вищу юридичну освіту, достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності рф та її представників проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, розуміючи, що вищевказані нормативні документи є незаконними, оскільки явно прийняті всупереч Конституції України та чинного законодавства України, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Макіївка Донецької області, діючи умисно, керуючись власними переконаннями та ідеологічними мотивами, за власною ініціативою вирішила вчинити діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі – російській федерації та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, тобто вчинити державну зраду в умовах воєнного стану.

Реалізуючи свій злочинний умисел на вчинення державної зради, в умовах воєнного стану, громадянка України Стратейчук Людмила Зіновіївна, 11.04.1962 року народження, з метою мати можливість надавати допомогу рф та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, в умовах воєнного стану, на підставі Закону рф «Про статус суддів» та інших нікчемних нормативно-правових актів т.зв. «ДНР», взяла участь у проведенні конкурсу на посаду т.зв. «судді Центрально-Міського районного суду міста Макіївки».

За результатами проведеного державними органами рф конкурсу, т.зв. «Наказом президента рф № 723 від 27.09.2023» Стратейчук Людмилу Зіновіївну, 11.04.1962 року народження, було добровільно призначено на посаду так званого «голови Центрально-Міського районного суду м. Макіївки» (мовою оригіналу – «председатель Центрально-Городского районного суда г. Макеевки») терміном на шість років, яку остання обіймає по теперішній час.

Таким чином, Стратейчук Людмила Зіновіївна, 11.04.1962 року народження, реалізуючи злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради в умовах воєнного стану, 27.09.2023 розпочала виконання службових обов'язків на посаді так званого «голови Центрально-Міського районного суду м. Макіївки», у приміщенні адміністративної будівлі Центрально-Міського районного суду м. Макіївки, розташованого за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Свердлова, 111, використовуючи матеріально-технічну базу суду, власні теоретичні знання і практичні навички, діючи відповідно до прийнятих керівництвом окупаційної влади рф

нормативно-правових актів, тим самим надає іноземній державі – російській федерації та її представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України.

Перебуваючи на посаді так званого «голови Центрально-Міського районного суду м. Макіївки» та діючи відповідно до прийнятих керівництвом окупаційної влади рф нормативно правових актів, Стратейчук Л.З. неодноразово брала участь у засіданнях так званого «Центрально-Міського районного суду м. Макіївки» та ухвалювала рішення у якості судді при розгляді цивільних та кримінальних справ.

Таким чином, громадянка України Стратейчук Людмила Зіновіївна 11.04.1962 року народження, обґрунтовано підозрюється у державній зраді, вчиненій в умовах воєнного стану, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Крім того, громадянка України Стратейчук Людмила Зіновіївна 11.04.1962 року народження, своїми умисними діями, які виразились у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території, вчинила злочин за наступних обставин.

Так, громадянка України Стратейчук Людмила Зіновіївна 11.04.1962 року народження, будучи мешканцем міста Донецька, маючи вищу юридичну освіту, достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності рф та її представників проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, розуміючи, що вищевказані нормативні документи є незаконними, оскільки явно прийняті всупереч Конституції України та чинного законодавства України, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Макіївка Донецької області, діючи умисно, керуючись власними переконаннями, за власною ініціативою, добровільно надала окупаційній владі рф згоду на співпрацю та зайняла посаду в незаконному судовому органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Реалізуючи свій злочинний умисел на зайняття посади в незаконних судових органах та співпрацю із представниками окупаційної адміністрації, громадянка України Стратейчук Людмила Зіновіївна 11.04.1962 року народження, з метою мати можливість надавати допомогу рф та її представникам, на підставі Закону рф «Про статус суддів» та інших нікчемних нормативно-правових актів т.зв. «ДНР», взяла участь у проведенні конкурсу на посаду так званого «голови Центрально-міського районного суду м. Макіївка»

(мовою оригіналу – «председатель Центрально-Городского районного суда г. Макеевки»).

За результатами проведеного державними органами рф конкурсу, «Наказом президента рф № 723 від 27.09.2023», Стратейчук Людмилу Зіновіївну, 11.04.1962 року народження, добровільно було призначено на посаду так званого «голови Центрально-міського районного суду м. Макіївка» терміном на шість років, яку остання обіймає по теперішній час.

Таким чином, Стратейчук Людмила Зіновіївна, 11.04.1962 року народження, обґрунтовано підозрюється у колабораційній діяльності, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС-криміналіст слідчого відділу
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

Євген БЕРЕЗА

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу
Донецької обласної прокуратури

« 29 » травня 2025 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО **Кримінальний процесуальний кодекс України**

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент

кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрювана:

«___» год. «___» хвилин «___» травня 2025 року

Захисник:

«___» год. «___» хвилин «___» травня 2025 року

**Старший слідчий в ОВС-криміналіст слідчого відділу
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції**

Євген БЕРЕЗА

